

بررسی اسطوره در قصه‌های عامیانه بهبهان

معصومه مهدوی فرد

دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور اهواز، دبیر مدارس دوره دوم دخترانه بهبهان

چکیده

اسطوره از دیرباز جایگاه ویژه‌ای در ادبیات داشته است. گاه اسطوره به‌گونه‌ای آشکار در متن جلوه‌گر می‌شود و گاه بن‌مایه‌ای اسطوره‌ای در لایه‌های پنهان متن به کار می‌رود به هر روی چنان که بسیاری از اسطوره‌شناسان نیز برآنند؛ اسطوره هیچگاه از بین نمی‌رود و تنها شکل عوض می‌کند و جایگاه خود را در ادبیات حفظ می‌کند. مطالعه و تحقیق در موضوع اسطوره و شناساندن آن‌ها به اقشار مختلف جامعه، می‌تواند در راه ارتقای فرهنگی جامعه بسیار موثر باشد که نویسندگان بزرگ ما از این موضوع غافل نبوده و هر کدام به نوبه خود، در این راه گام‌های بزرگی برداشته‌اند. ادبیات فولکلور از آن دسته ساخت‌های ادبی است که از درونی‌ترین لایه‌های جوامع شکل می‌گیرد و گستردگی آن در زمان وابسته به سطح اثر و غالبیت خرده فرهنگ‌ها در جغرافیای خاص مکانی می‌باشد که در طول زمان بر توده مردم تأثیراتی می‌گذارد. قصه‌های عامیانه جلوه‌گاه فرهنگ هر ملت است و از آرزوها و تخیلات توده مردم شکل می‌گیرد. در واقع سرچشمه این قصه‌ها، باورها و آیین‌های آغازین انسان‌هاست. با توجه به اینکه اسطوره‌ها نیز جزئی از فرهنگ هر ملت به شمار می‌آیند، یکی از عناصر سازنده این قصه‌ها، اسطوره‌ها هستند و باید گفت هر کدام به نوعی از یک ریشه تغذیه شوند. این جستار که با روش تحلیلی-توصیفی و بر مبنای مطالعات کتابخانه‌ای صورت گرفته است، برآن است که در قصه‌های عامیانه بهبهان رگه‌های اسطوره‌ای را بازنگری و بررسی نماید. حاصل این پژوهش و بررسی نشان می‌دهد که اسطوره را در قصه‌های عامیانه بهبهان به وفور بازتاب دارد.

واژه‌های کلیدی: قصه‌های عامیانه، افسانه، اسطوره، قصه‌های بهبهان.

مطالعات ادبیات، عرفان و فلسفه

دوره ۶، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۹، صفحات ۱۶-۱